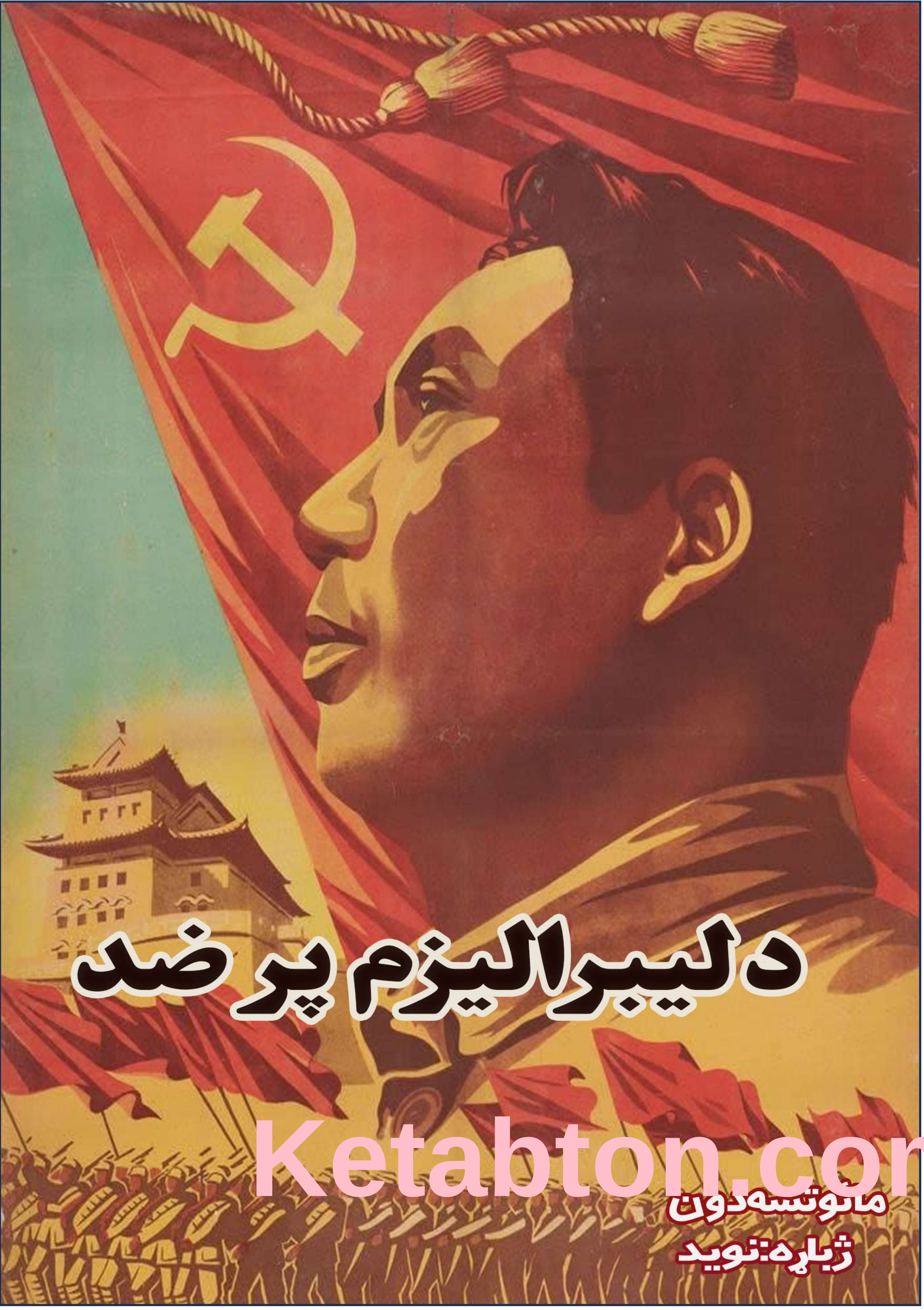

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیبرالیزم پر ضد

مائوتسه دون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیبرالیزم پر ضد

مائوتسه دون

ژباړه:نوید

سمون:زیړ افغان

برېښنايي خپرېدنه او بيا کتنه: مرغومی۱۴۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیبرالیزم پر ضد

موږ د فعالې ایډیولوژیکې مبارزې پلویان یو، ځکه چې دغه مبارزه هغه وسله ده، چې په انقلابي گوند او سازمانونو کې دننه زموږ د جگړې په گټه یووالی تضمینوي. دغه وسله باید هر کمونیست او هر انقلابي په لاس کې ولري.

خو لیبرالیزم ایډیولوژیکه مبارزه نه مني او د غیر اصولي سولې او هوساینې سپارښتنه کوي، له دې کبله د یوه منحط او مبتذل کړندود د رامنځ ته کېدو لامل گرځي، او د گوند انقلابي سازمانونو کې ځینې واحدونه او کسان سیاسي فساد ته کاږي.

لیبرالیزم په بېلابېلو بڼو څرگندېږي:

کله چې په روښانه توگه څرگندېږي، چې یو چا تېروتنه کړې، خو بیا یوازې له دې امله، چې هغه یو آشنا، یو وطندار، یو هم ټولگی، یو خوږ دوست، یو گران ملگری، یو هم چاری، یا یو پخوانی تر لاس لاندی کس دی، له هغه سره د اصولي بحث څخه ډډه کول، د سولې او دوستۍ د ساتلو لپاره چارې په خپل حال پرېښودل، یا د نېکو اړیکو ساتلو لپاره د مسایلو د پرېکنده حل پر ځای له هغو سره د سرسرن چلند غوره کول. پایله به یې دا شي، چې هم ډله لطمه وویني او هم د پام وړ کس – دا د لیبرالیزم د څرگندېدو لمړۍ بڼه ده.

د افرادو شاته د مسئولیت له احساسه پرته پر هغو نېوکه کول؛ تشکیلاتو ته په فعال ډول د خپلو وړاندیزونو نه وړاندې کول؛ د اشخاصو په شتون کې د هغو په اړه د خپل نظر له ویلو څخه ډډه کول، خو تر شا یې خبرې کول؛ په غونډو کې له خبرو څخه ډډه کول خو تر غونډې وروسته خورا ډېر غږېدل؛ د گډ ژوندانه د اصولو په اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې پروا اوسېدل او ځان له لټۍ او بې بندوبارۍ سره عادتول ـ دا د ليبراليزم د ځرګندېدو دوهمه بڼه ده.

هره چاره، چې شخصاً په ځان پورې تړاو نلري، د پېښنو لاس ته سپارل؛ د يوه مطلب د ناسمتيا په اړه د بشپړې خبرتيا سره سره د هغه په اړه د امکان تر بريده له نظر ورکولو څخه ډډه کول؛ په چالاکۍ سره د ځان ساتل او يوازې ځان له تېروتلو څخه ژغورل – دا د ليبراليزم د ځرګندېدو دريمه بڼه ده.

له اوامرو څخه سرغړول، او خپل اندونه پر هغو غوره ګڼل؛ له تشکيلاتو څخه د بې ځايه تمو لرل، خو په تشکيلاتي انضباط هېڅ نه پوهېدل – دا د ليبراليزم د ځرګندېدو څلورمه بڼه ده.

د دې پر ځای چې د وحدت يا پرمختګ يا په سم ډول د کار د تر سره کولو لپاره مرسته وشي او يا بحث تر سره شي او د ناسمو اندونو پر ضد مبارزه وشي د يووالي او پرمختګ او يا د چارو د نظم او ترتيب لپاره د مبارزې او جګړې پر ځای، په شخصي بريدونو لاس پورې کول، د دنګلو او مرافعو په لاره اچول، خپله کرکه او غليمتوب بربنډول او غچ اخېستل – دا د ليبراليزم د ځرګندېدو پنځمه بڼه ده.

د ناسمو اندونو له اورېدو وروسته، هغه ناسم نظرونه، چې تر غوږه کېږي، نه ردول، او ان د انقلابي ضد عناصرو اندونو ته غوږ کېدل، خو د هغو په اړه ګزارش نه ورکول، له هغو سره په سړې سينې داسې چلند کول، چې ګواکې اصلاً څه پېښ شوي نه وي – دا د ليبراليزم د ځرګندېدو شپږمه بڼه ده.

د ولسي پرګنو په منځ کې اوسېدل، خو له تبليغ او هڅونې ډډه کول، په غونډو کې خبرې نه کول، څېړنه نه کول، د پرګنو د وضعې په اړه نه پوښتل، د پرګنو کړاوونو ته نه رسېدل، د پرګنو په وړاندې بې توپيره پاتې کېدل؛ د دې خبرې هېرول، چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی یو کمونیست دی او په پای کې د کمونیست ګوند یو غړی له معمولي کسانو سره یو شانول- دا د ليبراليزم د څرګندېدو اوومه بڼه ده.

د هغو کسانو کړنو په وړاندې، چې د پرګنو ګټې تر پښو لاندې کوي، نه غوسه کېدل، تذکر نه ورکول، د هغه مخه نه نیول، او منطق او دلیل نه ویل، بلکې د هغه مخه پرانیستې پرېښودل – دا د ليبراليزم د څرګندېدو اتمه بڼه ده.

په جديت سره کار نه کول، ځانګړې برنامه یا ټاکلی لور نه لرل، بلکې کارونه خدای ته سپارل او په سرسېرن ډول ترسره کول – «تر هغو چې سړی راهب دی، کار يې د زنګ وهل دي» - دا د ليبراليزم د څرګندېدو نهمه بڼه ده.

ځان داسې شخص ګڼل، چې د انقلاب لپاره يې ګران بيه کارونه تر سره کړي دي، په خپل تېر وخت نازېدل، د لږ اهميته کارونو په غاړه اخيستلو څخه ډډه کول، خو د مهمو دندو د تر سره کولو وړتيا نه نلرل، په کار کې لاپروايي او په زده کړې کې لټې ښودل – دا د ليبراليزم د څرګندېدو لسمه بڼه ده.

په خپلو تېروتنو پوهېدل، خو د هغوی د سمون لپاره هڅه نه کول، د ځان په اړه ليبراليستي چلند غوره کول – دا د ليبراليزم د څرګندېدو يوولسمه بڼه ده.

البته نور اړونده ډولونه هم شمېرلای شو، خو دغه يوولس مادې يې عمده ډولونه دي.

په يوې انقلابي ډلې کې ليبراليزم يوه ډېره زيانبخښونکې ښکارنده ده. ليبراليزم د وېښې په څېر يو موټی توب او يووالی په تدريجي ډول له منځه وړي، اړيکې شلوي او د نافعالتيا او د نظر د اختلاف لامل ګرځي. ليبراليزم د کلکو تشکيلاتو بربادونکی او د صفوفو ترمنځ د پولاديز انضباط له منځه وړونکی دی، د سياسي لارښوونو د بشپړ تر سره کولو مخه نيسي او په پای کې ګوندي سازمانونه له هغو پرګنو څخه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د گوند تر لاربښوونې لاندې دي، جلا او لېرې کوي. دا يو بې سارى بد چلند دى.

ليبراليزم د کوچنۍ بورژوازي له ځان غوښتنې څخه سرچينه اخلي، چې شخصي گټې د انقلاب پر گټو غوره گڼي.دا په خپله د ايډيولوژيک، سياسي او تشکيلاتي ليبراليزم د سر پورته کولو لامل گرځي.

ليبرالان د مارکسيزم آرونو ته د وچو تجريدي دُگمو په سترگه گوري. هغوى مارکسيزم مني، خو چمتو نه دي چې هغه پلى کړي او يا يې په بشپړه توگه يې پلى کړي. هغوى چمتو نه دي، چې مارکسيزم د خپل ليبراليزم ځايناستى وگرځوي. دغه کسان هم د خپل ځانگړي مارکسيزم خاوندان دي او هم خپل ليبراليزم ساتي – دوى د مارکسيزم غورې وهي، خو د ليبراليزم په طريقې عمل کوي. د نورو په هکله مارکسيزم کاروي، خو د ځان په هکله ليبراليزم. د دوى په پنډکي کې همه دا شته او هم هغه، او هر يو د کارولو ځانگړى ځاى لري. دا د ځينو کسانو د تفکر طريقه ده.

ليبراليزم د اپورتونيزم د څرگندېدو يوه بڼه ده، او له بنسټه له مارکسيزم سره په تضاد کې دى. ليبراليزم يوه منفي ښکارنده ده، چې اغېزه يې په عيني توگه له غليم سره مرسته ده، له همدې کبله دښمن زموږ په منځ کې د ليبراليزم له شتون څخه خوشالېږي. دا ده د ليبراليزم منځپانگه، ليبراليزم ته د انقلاب په ليکو کې په هېڅ ډول ځاى نشته.

موږ بايد د مارکسيزم د مثبتې روحيې په رڼا کې پر ليبراليزم، چې منفي دى، برلاسي شو. يو کمونيست بايد مخامخ، صادق او فعال وي، د انقلاب گټې بايد تر خپل ځان څخه لا ارزښتمنې وگڼي او شخصي گټې بايد د انقلاب د گټو تابع کړي، بايد تل او په هر ځاى کې پر سمو آرونو ټينگار وکړي او د هر ډول ناسم اند او کړنې په وړاندې په نه ستړې کېدونکې توگه مبارزه وکړي، چې د گوند گډ ژوند پياوړى او

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پرگنو سره د گوند اړیکې نورې هم غښتلې کړي؛ هغه باید گوند او پرگنو ته تر هر چا ډېره پاملرنه ولري، نورو ته باید تر خپل ځان څخه زیاته پاملرنه وکړي. یوازې په دې ډول هغه یو کمونیست نوملای شو.

ټول وفادار، رښتیني، فعال او شریف کمونیستان باید د ځینو کسانو د لیبرالي چلند پر ضد د مبارزې لپاره سره یو شي، او هڅه وکړي هغوی سمې لارې ته راولي. د ایډیولوژیکې مبارزې په مرچل کې زموږ له دندو څخه یوه دنده دا ده.

د سپټمبر اومه، ۱۹۳۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیبرالان د مارکسیزم آرونو ته د وچو تجریدي دُگمو په سترگه گوري. هغوی مارکسیزم مني، خو چمتو نه دي چې هغه پلی کړي او یا یې په بشپړه توگه یې پلی کړي. هغوی چمتو نه دي، چې مارکسیزم د خپل لیبرالیزم ځایناستی وگرځوي. دغه کسان هم د خپل ځانگړي مارکسیزم خاوندان دي او هم خپل لیبرالیزم ساتي – هغی د مارکسیزم غورې وهي، خو د لیبرالیزم په طریقې عمل کوي. د نورو په هکله مارکسیزم کاروي، خو د ځان په هکله لیبرالیزم. د دوی په پندکي کې همه دا شته او هم هغه، او هر یو د کارولو ځانگړی ځای لري. دا د ځینو کسانو د تفکر طریقه ده.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library